

„til Fiskeri paa Søterritoriet: berettigede Underaatter“, men da andre ærede Medlemmer have stillet et tilsvarende, kortere affattet Forslag, tager jeg nu det af mig stillede Vædringsforslag tilbage og beder ærede Medlemmer om at stemme for de andre ærede Medlemmers Vædringsforslag under Nr. 2 til § 1. — Derimod fastholder jeg fremdeles mit Vædringsforslag til § 58, sidste Stykke, om at Ordene: „af Fremmede“ skulle udgaa. Det er nemlig et Udtryk, der passede, saa længe man anerkjendte, at enhver dansk Underaat havde Ret til at fiske, men naar nu § 1 har indskrænket Udgangen dertil til dem, der have været bosat her et vist Antal Aar, passer Udtrykket „Fremmede“ ikke længere paa dem; thi de ere ikke egentlig Fremmede, naar de ere bosatte her i Riget. Denne Ukorrekthed vil kunne fjernes, naar man blot ubelader Ordene „af Fremmede“, idet det saa ved Henviisningen til § 1, 2det Stykke, vil være sagt, hvad det er for et ulovligt Fiskeri, det gjælder, og hvilke Forbud man mener. Jeg haaber ikke, at disse Vædringsforslag, som jo ikke i nogen Henseende affieere Tanken i det, som har været det høie Folkethings Hensigt, skulde lægge Lovforslagets Gjennemførelse Hindringer i Veien, da de kun gaa ud paa, yderligere at tydeliggjøre, hvad Lovforslagets Mening er. Jeg tillader mig altsaa derfor at anbefale disse Vædringsforslag til det høie Things Bedtagelse.

Formanden: Det af den ærede 4de Landssthingsmand for 1ste Kred (Magen) stillede Vædringsforslag til § 1, 2det Stykke, er saaledes taget tilbage. Jeg veed ikke, om Noget optager det (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Frijs: Jeg skal ikke negte, at det var med nogen Forbauselse, at jeg forleden saae et saa vigtigt Lovforslag som dette henvist til 2den Behandling uden Udvalg, og Forbauselsen er ikke bleven mindre ved, at jeg nu for en Times Tid siden modtog en Liste over nogle og tyve Vædringsforslag. Jeg skal paa Forhaand sige, at naar jeg nu sniffer Sagen standset, er det ikke af nogen som helst Mistillid til de ærede Medlemmer, der have stillet disse Vædringsforslag — jeg har tværtimod den største Beundring for det Arbejde, de i saa kort Tid have præsteret — men mere af Mistillid til mine egne Evner og vel ogsaa til Andres, idet jeg tror, at det er umuligt i den Tid, der ligger imellem Vædringsforslagene's Omdeling og det nuværende Dieblit, at have kunnet danne sig

ingen Mening derom. Derfor foreslaar jeg, at Sagen standses paa det nuværende Standpunkt og henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Formanden: Det er nu kun om det saaledes stillede Forslag om at standse Sagens Behandling og henviser den til et Udvalg paa 9 Medlemmer, at Forhandlingerne dreie sig.

Magen: Jeg skal kun bemærke, at jeg antager, at de ærede Medlemmer, der have stillet Vædringsforslagene, ligesom jeg for mit Bedkommende ere gaaede ud fra, at Meningen var, at Lovforslaget i sin Helhed ikke trængte til stor Omarbejdelse, men kun til saadanne Vædringer, som kunde iværksættes af ærede Medlemmer, der have Kyndighed i det Emne, som det omhandler, og derfor kunde fremmes uden Udvalgs Medsættelse. Det er fra denne Forudtæning, vi ere gaaede ud og fra Betragtningen af det Unselige i, at en saa betydningsfuld Lov, der i saa mange Aar har staaet paa Dagsordenen, kunde gennemføres i denne Samling — for saa vidt det i det Hele kunde erkjendes, at den er et Fremskridt fra den bestaaende Tilstand. Hvis imidlertid ærede Medlemmer efter nærmere Overveelse af Lovforslaget skulde finde, at det er saa mangelfuldt, at det trænger til nærmere Overveelse, er det naturligvis en Sag, jeg maa henstille til det ærede Things Afgjørelse.

Breinholdt: Jeg skal ikke negte, at principielt kan jeg ganske slutte mig til den ærede Forslagsstiller's Begrundelse. Jeg finder som han, at det er yderst uheldigt i det yderste Dieblit at beskæftige sig med saa store og omfattende Lovarbejder, som det nu foreliggende og som det nylig foreliggende; men naar vi nu ved en Lov, der interesserer enhver vogen Mand og Kvinde her i Landet, ikke have taget i Betænkning i det yderste Dieblit at faae det fremmet, vil jeg finde det høist inkonsekvent overfor en Lov, der dog kun interesserer en vis meget begrændset Samfundsklasse i Landet, at ville opgibe at forsøge paa ogsaa at faae den gennemført. Desuden tror jeg, at den ærede Forslagsstiller ogsaa kan berolige sig med, at vi ikke risikere i synderlig Grad i dette Thing at faae en Lov igjennem, som skulde blive meget uheldig, thi vedtages disse Vædringsforslag, som her ere stillede, tror jeg, at det bliver en ret god og brugelig Lov, der bringer mange Fremskridt, og ved-